

TIỂU LỤC THAI THONG

T. A.
O. I.

(TRƯỜNG THI)

Tủ Sách T. Văn & Ban Hữu
2025

TIÊU LỤC THẦN PHONG

TẠ O

(Trường Thi)

Ất lãng thành, 2022

THỰC HIỆN E-BOOK:
TỬ SÁCH T.VẤN & BẠN HỮU

DẤU CỐ PHAI VẪN CHỮA TÀN

Thời đại công nghệ cao, kỹ thuật tân tiến, trí tuệ nhân tạo (AI) được áp dụng rộng rãi trong mọi mặt của đời sống như thế này. Con người ngày nay có Internet, có mạng xã hội và nhiều phương tiện để vui chơi nên chẳng còn mấy ai đọc sách. Văn chương chữ nghĩa nói chung, thơ ca nói riêng giờ đã nhạt nhòa đi rất nhiều, phai màu nhạt vị hơn bao giờ hết. Con người ngày nay không còn cái thú, cái văn hóa đọc như lớp cha anh ngày trước. Văn chương – thơ ca trở nên lạc loài và cô đơn trong buổi chợ chiều.

Thơ ca ngày xưa được xếp vào một trong bảy bộ môn nghệ thuật của loài người, đã có một thời gian dài thơ ca vinh quang rạng rỡ trong nhiều nền văn minh của nhân loại. Con người từ thượng lưu cho đến bình dân đều yêu thích. Bên Đông hay bên Tây cùng tụng ca. Thơ ca một thuở là tiếng lòng, là tâm hồn của bao thế hệ. Thơ dù có thiên về nghệ thuật hay thiên về nhân sinh cũng đều chuyên tải cái đẹp, cái nhân văn của con người. Thơ là tiếng nói phản kháng, là tấm gương phản ảnh hiện thực xã hội. Thơ là khúc ca khải hoàn, tiếng gọi non sông... Vị nghệ thuật hay vị nhân sinh đều trọn trong lòng xã hội, xuất phát từ tâm ý con người. Thơ có rộng – hẹp, sâu – cạn, thô – tế... vì nó là sản phẩm của con người. Thơ phản ảnh trí tuệ, trình độ, tâm hồn, bản lĩnh, nhân cách của người viết ra.

Thơ thay đổi và tiến triển theo đà phát triển của xã hội. Đã một thời thơ cổ: Đường luật, Thất ngôn bát cú, ngũ ngôn, lục bát, song thất lục bát, haiku, yết hậu... thông trị cả ngàn năm. Rồi phong trào thơ mới phát triển đã thổi một luồng không khí mới vào thơ ca. Hình thức mới đã đẩy lùi thơ cổ: Sự tự do, phóng khoáng thay cho cái xơ cứng của niêm luật, điển cố; phá bỏ cái gò bó của thể thức, sự cấm kỵ của đề tài, cái hẹp hòi của quan điểm... Thơ mới dần dần chiếm lĩnh thi đàn.

Hôm nay thơ lại tiếp tục có những xung động mới. Những trường phái mới từ phương Tây đang diễn ra, tuy nhiên sức hấp dẫn và sự thuyết phục dường như chưa đủ mạnh để có thể làm một cuộc cách mạng như phong trào thơ mới ở đầu thế kỷ hai mươi. Những trường phái thơ hiện đại với cái tên rất kêu, tỹ như: Hiện đại, hậu hiện đại, tân cổ điển, khả ly, phúng dụ, trừu tượng, đa phương, bí ẩn, bí hiểm... Đi cùng các trường phái thơ hiện đại là những thuật ngữ triết học phương Tây khá rối rắm cao siêu. Điểm chung của những thể thơ hiện đại này là phá bỏ quy tắc ngữ pháp căn bản, không chấp nhận ngữ pháp tối thiểu (chẳng hạn không viết hoa tên riêng hoặc viết hoa bất kỳ ký tự nào, nếu thấy thích), tùy ý ngắt dòng hoặc chẳng cần ngắt dòng, viết tràn giang đại hải nhưng không xài dấu chấm câu, có khi thì dăm dặng từng chữ một, nội dung thì mù mù đánh đố, ai muốn hiểu sao thì hiểu... Rất nhiều những bài thơ thể loại này đọc lên tuôn tuột như xe đứt thắng, lại có bài đọc cứ cộc cạch như xe xì lốp

chạy trên đường sỏi đá... Thơ của những trường phái hiện đại này khó mà tạo được làn sóng mới trong giới thơ ca chứ chưa nói đến tầng lớp bình dân.

Trong các thể thơ cũ, có lẽ thơ lục bát là dễ làm nhất nhưng khó hay, người trong ngoài giới ai cũng có thể tùy hứng viết được. Thơ lục bát tuy cũ, thiếu sự bóng bẩy, thiếu yếu tố hiện đại – tân thời hay hơi hướm Tây phương... nhưng lại rất gần gũi với dân chúng. Thơ lục bát có tính dân tộc sâu đậm nhất, thể hiện cái văn hóa Việt, bản sắc Việt...

Theo cái đà suy thoái chung của văn chương chữ nghĩa, thơ lục bát dần có phai nhưng vẫn chưa tàn; dần có cũ thậm chí lạc hậu đối với giới Tây học hoặc hàn lâm nhưng chí ít nó vẫn thân thuộc với đại chúng bình dân. Tộc Việt còn, văn hóa Việt còn, bản sắc Việt còn... thì chừng ấy thơ lục bát vẫn còn. Giả sử có một ngày nào đó không còn ai làm thơ lục bát nữa thì dân gian vẫn tiếp tục với những câu ca dao, hò, vè... bằng thể thơ lục bát.

Tập thơ Tạ Ôn này cũng như những tập thơ lục bát trước đó được viết trong những khoảnh khắc cao hứng và viết với thời gian cực nhanh. Dù cao hứng nhưng gã du tử giữ hình thức và nội dung theo đúng truyền thống nhất, có thể bị cho là lạc hậu - bảo thủ... nhưng không sao, vì vốn tự nhiên như thế! Đây cũng có thể xem như những lời tình tự dân tộc, lời ca đất nước quê hương, lời thương lời nhớ... thấm đẫm chất Việt. Ngôn lời thơ bình dị, tuy nhiên có nhiều từ Hán – Việt vì có lẽ bị

lậm sâu vào trong tư duy. Có một điều là gã du tử không hề làm màu nên thiếu trau chuốt, không bóng bẩy... Lời thơ cứ như thể chính con người của tác giả.

Ngày nay thơ đã phai đi nhiều nhưng vẫn chưa tàn. Dù có thể nào đi nữa thì với người Việt và nước Việt thì thơ lục bát vẫn chưa thể mất, không thể mất, chí ít là với những con người còn yêu thích văn hóa Việt, truyền thống Việt; còn rung động với tình tự dân tộc, lời thương lời nhớ quê hương, xứ sở, con người.

Tiểu Lục Thân Phong

Át Lãng thành, 2025

1

Tạ ơn trời đất thái bình
Cuộc chơi ở giữa tử sinh vĩnh hằng
Sơn hà bát ngát gió trắng
Ruộng đồng hoa quả mùa màng bội thu

2

Rằng em nhập cuộc kể từ
Thời gian lãng đãng dường như phong trần
Riêng lòng vẫn thấy thanh tân
Bụi đời mà vẫn trong ngần biết bao

3

Cuối mùa gặt hái xôn xao
Mồ hôi lấm tấm má đào hây hây
Tạ ơn đất mẹ sâu dày
Công nuôi dưỡng kể những ngày một hai

4

Thức khuya mới biết đêm dài
Nuôi con mới biết quan hoài mẹ cha
Đây là tinh huyết thịt da
Đây là thần khí mà ta nên người

5

Con khôn thỏa dạ tươi cười
Con hư đau đớn một đời đắng cay
Tuổi già tóc nhuộm màu mây
Bao giờ đáp được ơn này em ơi

6

Dẫu cho có viết vạn lời
Cũng không tả được biển trời công lao
Vô cùng đất rộng trời cao
Nghĩ thương cha mẹ lòng nao nao lòng

7

Minh đang lặn đận giữa giòng
Đam mê ràng buộc mà không đến bờ
Dính trong bao nổi phình phờ
Công phu chẳng đủ bao giờ dứt ra

8

Nào là múa hát đờn ca
Nào là rượu ngọt cùng là sắc xinh
Nào là ăn ngủ mặc tình
Tiền tài danh vọng linh đình biết bao

9

Vì mê chẳng biết lối vào
Bồ đề vô thụ có sao miệt mài
Kiếng kia cũng chẳng có đài
Trong ngoài chẳng một cùng hai mới là

10

Vốn không một vết trần sa
Chỗ nào để dính Sa- Bà hỡi em
Quì trong tuyết trắng trọn đêm
Chặt tay cầu pháp càng thêm lòng thành

11

Xao động là chuyện đã đành
Tìm tâm chẳng thấy duyên lành lại an
Tạ ơn thầy tổ vô vàn
Bên ngoài cửa động ngập tràn ánh dương

12

Thế Tôn xưa mở con đường
Trời người ba cõi dựa nương bồ đề
Từ trong bể khổ ê chề
Tập là nhân của mọi bể khó khăn

13

Diệt là pháp thượng vinh thăng
 Con đường đạo đến vĩnh hằng phi phong
 Chánh kiến thấy biết đục trong
 Chánh tư duy nghĩ lòng không ngại gì

14

Chánh ngữ chẳng chút suyễn suy
 Chánh nghiệp tạo tác chính vì mình thôi
 Chánh mạng không sống hẹp hòi
 Tôn trọng sự sống muôn loài cộng sinh

15

Ngọn đèn chánh định quang minh
 Thân tâm an trú mặc tình thánh thời
 Tinh tấn từ mỗi lần hơi
 Giữ cho ba nghiệp sáu thời tịnh thanh

16

Trí huệ sáng suốt tinh anh
 Con đường tám nhánh để thành thánh nhân
 Sáu căn dính mắc sáu trần
 Vậy nên lục thức nhọc nhằn lắm thay

17

Vọng tâm sanh khởi đêm ngày
 Minh mê muội mãi chẳng hay biết gì
 Chìm trong tham đắm sân si
 Vui trong ngũ dục quên đi bờ đề

18

Như Lai chỉ dạy người mê
 Quán thân bất tịnh ê chề tỉnh ra
 Thọ bao khổ giữa Sa-bà
 Tâm vô thường tợ bóng tà dương rơi

19

Các pháp mây trắng giữa trời
Vốn là vô ngã muôn đời ai hay
Hữu duyên hợp lại đủ đầy
Hết duyên tan rã như ngày tháng qua

20

Ngõ như trường cửu sơn hà
Sanh trụ dị diệt lại là mong manh
Sen hồng sen trắng sen xanh
Từ bùn nhơ đó mà thành khiết hương

21

Luân hồi vô tận cung đường
May nhờ Phật pháp tỏ tường lối đi
Lần theo ngọn đuốc lưu ly
Về nương ánh đạo từ bi Phật đà

22

Ngũ căn ngũ lực thiết tha
Tinh tấn niệm định cùng là huệ căn
Bồ đề pháp có bảy phần
Niệm, trạch, hỷ pháp với cần giác chi

23

Lại thêm tịnh, định, xả ly
Ấy là đặc pháp tức thì hồi em
Tứ chánh cần hãy nhớ xem
Ác pháp chớ để lem nhem ra đời

24

Lỡ sinh thì diệt tức thời
Nếu không, hậu họa gọi mời đến ngay
Thiện pháp tăng trưởng hàng ngày
Nếu chưa, thì tại phút này tạo nên

25

Oán nên giải kết, ơn đền
 Đường đời mình cứ dựa trên pháp hành
 Từ trong vô lượng pháp lành
 Tứ như ý túc càng nhanh vẹn toàn

26

Bồ đề quả sẽ chẳng tròn
 Nếu mà lục độ hãy còn dở dang
 Bồ thí với tám lòng vàng
 Pháp, tài, vô úy mà an tinh thân

27

Trì giới nhẫn nhục chuyên cần
 Phép thiền định ấy cũng gần gũi thay
 Sở tức, chỉ quán đã bày
 Nhiếp tâm niệm Phật có ngày viên dung

28

Trí huệ siêu việt vô cùng
 Một mai viên mãn đại hùng mở ra
 Kim Cang, Bát Nhã, Pháp Hoa
 Thượng nhân mặc áo ngời tòa Như Lai

29

Vì ta mê muội đông dài
 Nhân duyên đại sự nên ngài hạ sinh
 Khai thị mở lấy lộ trình
 Độ người và cả hữu tình chúng sanh

30

Tòng lâm thạch trụ tinh anh
 Nhập tri kiến Phật mà thành minh sư
 Truyền thừa nối pháp kể từ
 Mấy ngàn năm giữa cõi người trầm luân

31

Sóng lòng nhiều nổi băng khuâng
Sóng đời lóp lóp phé hưng chẳng dừng
Bể dâu là chuyện vô chừng
Thế gian máu lệ chưa ngừng tuôn rơi

32

Oán than vạng vọng đất trời
Khổ đau in dấu kiếp người xưa nay
Cái vui ngắn tạm phút này
Hoại, hành, khổ khổ lại dày thêm ra

33

Phúc thay ai trở về nhà
Lành thay tôn tử Phật đà hữu duyên
Chữ rằng âm thủy tư nguyên
Công lao thầy tổ thế nguyên độ sanh

34

Đê đầu với cả lòng thành
Bao đời vẫn vững pháp hành chẳng suy
Dù đời cũng có lắm khi
Ma cường pháp nhược mà hy sinh mình

35

Từ bi cảm hóa vô minh
Nêu cao đức tuệ lộ trình dần thân
Việc đời như áng phù vân
Vạy bi- trí- dũng chuyên cần công phu

36

Nhiếp pháp tứ chúng đồng tu
Bồ thí, ái ngữ vốn từ tự tâm
Lợi hành, đồng sự cùng làm
Nhập vào thiền định lia tam giới này

37

Ngũ thừa phương tiện hiển bày
 Ngũ giới giữ đặng thân này tái sanh
 Làm người hưởng được phước lành
 Sát, đạo, dâm, vọng thực hành tránh xa

38

Rượu chè cũng phải bỏ qua
 Năm điều căn bản thật thà tự thân
 Lên cao hơn cả cõi nhân
 Thì hành thập thiện tinh cần chuyên sâu

39

Nói lời đâm thọc câu mâu
 Cùng là ly gián ắt sâu phải vay
 Tham, sân cùng với si này
 Bỏ đi để sống tháng ngày lạc an

40

Mai kia sẽ đắc thanh nhân
 Mười điều giữ trọn một đàng sanh thiên
 Hồng trần lấm chuyện đảo điên
 Làm người nhiều nỗi ưu phiền đắng cay

41

Người đời chẳng biết có hay
 Thanh Văn tứ đế pháp này gốc căn
 Thân, biên, giới kiến tuyệt băng
 Dứt vô lậu hoặc vĩnh hằng phi phong

42

Mười hai duyên nổi một vòng
 Vô minh sanh khởi ở trong luân hồi
 Danh sắc, lục nhập thôi rồi
 Ái, thủ, hữu, chấp trói đời tử sinh

43

Bao giờ phá vỡ vô minh
Sanh, lão, bệnh, tử quy trình dứt luôn
An lạc vô tận suối nguồn
Các ngài duyên giác hết buồn lo chi

44

Bồ tát là bậc đại bi
Tu lục độ hạnh hành trì công phu
An hòa từ ái nhuuyến nhu
Chẳng còn bỉ - thử, trí - ngu, sang - hèn

45

Phật thừa sáng suốt ngọn đèn
Huệ quang viên chiếu thánh hiền thiện nhân
Đốc lòng thâm tạ Phật ân
Mở con đường sáng xa gần đi theo

46

Vượt qua khủng bố hiểm nghèo
Thoát ra nhà lửa từng nheo nhóc cười
Ứng thân hóa hiện cõi người
Pháp thân thường trụ đất trời mười phương

47

Báo thân viên mãn khôn lường
Từ trong ánh sáng tỏa hương chiến đàn
Vi diệu chẳng thể nghĩ bàn
Nhị nghiêm phước trí lưỡng toàn túc tôn

48

Hữu tình pháp giới chúng con
Ba ngàn thế giới thế tròn quy y
Chân ngôn thật ngữ khắc ghi
Về nhà Chư Phật hộ trì chúng sanh

49

Tháng ngày thấm thoát qua nhanh
 Mai này thân xác hóa thành cỏ khâu
 Ông bà tiên tổ nay đâu
 Con quỳ thâm tạ ơn sâu mỗi giềng

50

Hậu sanh tiếp nối hiện tiền
 Giữ gìn cơ nghiệp lưu truyền cháu con
 Tạ ơn cha mẹ hiện còn
 Sinh thành dưỡng dục hao mòn tấm thân

51

Hiếu là gốc của đạo nhân
 Người mà trọn hiếu quý thần kính tin
 Tạ ơn bằng hữu cộng sinh
 Đoàn na tín thí hữu tình với nhau

52

Thiệt tha lắm bến giang đầu
 Nhớ về cố quận dải dàu nắng mưa
 Hành trình từ độ xa xưa
 Mấy ngàn năm lẻ có thừa em ơi

53

Biết bao vật đổi sao dời
 Đất này thấm đẫm máu người dựng xây
 Để mình còn có hôm nay
 Cha ông gìn giữ đã dày dựng công

54

Này là một dải non sông
 Sơn hà hải quận ruộng đồng xóm thôn
 Này đền quốc tổ hãy còn
 Bắc - Trung - Nam vẫn vọng hồn ông cha

55

Tạ ơn quốc độ nước nhà
Anh hùng hào kiệt cùng là cố nhân
Hiền thần nghĩa sĩ vong thân
Cùng chur liệt vị quân dân bỏ mình

56

Khói hương nghi ngút miếu đình
Thành tâm lễ bái tạ tình tổ tiên
Nước non một dải ba miền
Luy Lâu phát tích khởi nguyên buổi đầu

57

Đoan Hùng đất tổ dày sâu
Hoa Lư dấy nghiệp cờ lau trắng trời
Thăng Long tứ trấn bao đời
Vẻ vang văn hiến một thời đã xa

58

Tàn đêm Yên Tử trăng tà
Đường tùng thấp thoáng áo già đỏ đây
Non thiêng vẫn trắng mây bay
Nhớ người xưa đến đất này khai sơn

59

Thì thầm tâm tạ thâm ơn
Hộ dân hộ pháp nguồn cơn dòng thiên
Thăng trầm tương tục triền miên
Thành Hồ Thanh Hóa ở miền Tây đô

60

Phé hưng lớp lớp sóng xô
Tây Sơn dựng nghiệp cơ đồ dở dang
La Sơn xây dựng Phụng Hoàng
Trung đô làm kế bảo toàn quốc gia

61

Đau lòng số tận xót xa
 Chuyện riêng cộng với nước nhà nghiệp chung
 Tay không thành bạc anh hùng
 Vào Nam ra Bắc vẫy vùng kinh thiên

62

Chín đời chúa Nguyễn một miền
 Phú Xuân - Thuận Hóa vẫn truyền cho nhau
 Mười ba vua nối tiếp sau
 Thừa Thiên kế nghiệp dài lâu đất này

63

Chuyện đời nào mấy ai hay
 Hai châu Ô – Rí sang tay vì tình
 Rước nàng công chúa về dinh
 Vua Chăm dâng đất điều đình thông gia

64

Chiêm Thành bờ cõi lùi xa
 Vào trong Trà Kiệu cùng là Đồng Dương
 Đồ Bàn đẫm máu chiến trường
 Việt - Chiêm đánh trận máu xương chắt chùng

65

Tháng ngày hoang phế rêu phong
 Thành Hoàng Đế đó thuộc dòng Tây Sơn
 Ngày đêm Thị Nại Quy Nhơn
 Qua bao đời chủ như con thủy triều

66

Xuống lên đều đặn sớm chiều
 Người xa cô quận vẫn nhiều luyến thương
 Dặm dài thiên lý dọc đường
 Nha Trang - Diên Khánh cũng thường thiết tha

67

Người về dưới bóng Tháp Bà
Cảm thông cổ chủ Cham Pa thuở nào
Dấu không huyết thống đồng bào
Nhưng tình đồng loại máu đào với nhau

68

Đau lòng lắm cuộc bể dâu
Thắng - thua rồi cũng cỏ khô nấm mồ
Phan Rang lưu dấu cự đò
Tháp Chàm huyết lệ cơ đồ lở loang

69

Nào đâu dấu vết ông hoàng
Lâu xưa vương giả hầy còn phế phong
Con đường Nam tiến thuận dòng
Đồng Nai đất mới ruộng đồng phù sa

70

Cù Lao Phố với Biên Hòa
Lưu dân tứ chiếng gần xa tụ về
Bán buôn kỹ nghệ trăm nghề
Mà thành phố thị bốn bề hào hoa

71

Sài Gòn - Gia Định mở ra
Một đô thành mới nước nhà Việt Nam
Ba trăm năm lắm khổ kham
Mà lòng hào phóng nhiệt tâm hỡi người

72

Miền Tây bát ngát mây trời
Ruộng đồng sông nước bờ bờ một phương
Đậm đà tình nghĩa quê hương
Câu hò đồng vọng còn vương vẫn lòng

73

Phù sa con nước Cửu Long
 Bao dung nuôi nắng người trong đất trời
 Tây Đô vang bóng một thời
 Cẩn Thơ thủ phủ của người phương Nam

74

Rì rào ruộng lúa vườn cam
 Thiết tha lòng nhớ tháng năm đã từng
 Hà Tiên hội ngộ vui mừng
 Cà Mau đất mũi biếc rừng đước xanh

75

Con chim đậu xuống đất lành
 Cha ông xây dựng mà thành quê hương
 Minh ngoài muôn dặm trùng dương
 Lòng thành một nén tâm hương tưởng người

76

Rằng con cháu sẽ đời đời
 Nhớ ơn mở cõi biển trời công lao
 Tác đất này quý biết bao
 Mồ hôi xương trắng máu đào đổ ra

77

Nhớ về cố quận sơn hà
 Tạ ơn với cả thiết tha tác lòng
 Cháu con tương tục nối dòng
 Giữ gìn lãnh thổ vun trồng gốc cội

78

Quốc gia mình lắm nhọc nhằn
 Giặc Tàu nuôi mộng xâm lăng rập rình
 Lại thêm một lũ vong tình
 Biển Đông, hải đảo nước mình đem dâng

79

Nội thù, ngoại tặc kết thân
Quốc gia này gặp muôn phần hiểm nguy
Quan quyền ăn ở bất nghì
Ngoài tiền, quyền lực biết gì nữa đâu

80

Lòng người oán hận đã lâu
E rằng có lúc đối đầu mới xong
Nghìn năm Bắc thuộc nhớ không ?
Hán, Đường, Lương, Tống... tiêu vong đã đành

81

Quân Minh tàn độc lưu manh
Giết người cướp của phá thành hủy văn
Tâm địa nham hiểm tưởng rằng
Dễ đồng hóa, sẽ san bằng nước Nam

82

Bại hoài mà vẫn chưa cam
Cái nòi độc địa tham lam giặc Tàu
Mê Linh tiếng trống khởi đầu
Hoa Lư tập trận cờ lau vẫy vùng

83

Bạch Đằng bày trận trùng trùng
Bắc phương mấy bận hải hùng biết bao
Hịch truyền Vạn Kiếp thuở nào
Nức lòng tướng sĩ dạt dào ba quân

84

Chúc Động, Tốt Động, Đông Quan
Bình Ngô Đại cáo rỡ ràng sử xanh
Cuối đời gặp họa Mãn Thanh
Đống Đa gò đã hóa thành mồ chôn

85

Mùa xuân đỏ máu sông Hồng
 Ngọc Hồi, Khương Thượng, Thăng Long khải
 hoàn

Cỡi voi thắt chiếc khăn vàng
 Hịch truyền đánh giặc để ngàn năm sau

86

Đánh cho búi tóc, dài râu
 Nước Nam có chủ từ lâu lắm rồi
 Đánh cho nó hết phản hồi
 Đánh cho nó tiệt cái nòi xâm lăng

87

Đánh cho phương Bắc biết rằng
 Đất đai Đại Việt vĩnh hằng dân Nam
 Nay em khắc cốt ghi tâm
 Người trung kẻ phản chó làm kết giao

88

Nước non này của đồng bào
 Quyết không được để đũa nào bán mua
 Gian tà có lúc được mùa
 Nhưng mà chính nghĩa chẳng thua bao giờ

89

Má đào mắt biếc nên thơ
 Mà đau vận nước có ngờ gì không
 Người ơi xin tạ ơn lòng
 Minh đây con cháu Lạc Hồng về vang

90

Tổ tiên nòi giống da vàng
 Nước non mình thưở Hồng Bàng dựng nên
 Nay dòng Việt sử chớ quên
 Làm người phải biết báo đền nghĩa nhân

91

Nằm lòng này tứ trọng ân
Thực hành cho trọn chớ lần lữa qua
Trong ngoài cố quận hải hà
Chín mươi triệu hãy đều là cháu con

92

Ơn người tạ tác lòng son
Thủy chung muôn một vương tròn trước sau
Chân tình quán quýt thương nhau
Chắc rằng sẽ đến bạc đầu chưa thôi

93

Đôi khi buông thả nổi trôi
Tưởng tơ tình ái ở ngoài nhân duyên
Sắc làm mình những ngã nghiêng
Gây ra hậu họa để phiền cho ai

94

Mất môi, vóc dáng, hình hài
Đam mê đến độ rạc ròi xác thân
Đau ngơ ngẩn cả tâm thần
Mới hay tình lỡ vô ngần xót xa

95

Này em có biết chẳng là
Thương nhau chẳng đặng vẫn ta với mình
Này em ta vốn nòi tình
Mà đem ràng buộc vô hình hại nhau

96

Càng thương lắm lại càng đau
Dám đâu hò hẹn ngày sau với người
Tạ ơn em ở trong đời
Cho ta có cơ cất lời ngợi ca

97

Mỹ miều, thụy mị, nét na
 Mùi tình thân thể ngọc ngà ngát hương
 Mình đang ở giữa con đường
 Lụy tình dang dở nên đường lãng du

98

Ấy là nhập cuộc kẻ từ
 Phong trần lãng đàng kẻ như lạc loài
 Thiết tha tâm tưởng tình hoài
 Dẫn bao lận đận không ngoài nhân sinh

99

Mới hay mình vẫn là mình
 Tạ ơn đời với tạ tình tương tri
 Nay em thành bại sá gì
 Mặc cho thân phận thôi thì thế thôi

100

Thịnh suy lớp lớp sóng bồi
 Quốc gia rồi cũng đến hồi hưng long
 Ngày nay con cháu Lạc Hồng
 Còn tin tam bảo còn trông thiện căn

101

Nhật nguyệt vẫn vĩnh viễn hằng
 Tình đời ta vẫn ngỡ rằng giấc mơ
 Vẫn còn cao hứng câu thơ
 Vẫn còn ở giữa hai bờ sắc – không

102

Một ngày mình lại thong dong
 Tạ ơn với cả tấm lòng thiết tha
 Ôn Phật, tưởng nhớ mẹ cha
 Cùng là dân tộc quốc gia vĩnh hằng

TẠ ƠN, TRƯỜNG THI của TIÊU LỤC THẦN PHONG là tác phẩm thứ 95 trong Tủ Sách Điện Tử T.Vấn & Bạn Hữu. Bản điện tử được phát hành miễn phí trên hệ thống toàn cầu của trang mạng văn học:

T.Vấn & Bạn Hữu
(T-Van.Net)

*Bản Quyền Việt Ngữ thuộc về tác giả
và Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu*

...